

ВЛАДО ЛЮБЕНОВ НЯКОЙ ДЕН

chitanka.info

*Някой ден ний ще станем безсмъртни
и ще идем на Млечния път.
А селцето със къщите смътни
ще загуби и смисъл и плът.
Ще потънат тополите вечни
като сламки във черната нощ,
и долът с шумовете далечни
ще се слее с космичната мощ...*

*Някой ден с теб ще станем безсмъртни,
ще се срещнем на Млечния път.
Ще протегна аз пръсти безплътни
да докосна пак твоята гръд.
И разтваряйки звездната риза
ще ти шепна беззвучни слова,
както месец във облака влиза,
тъй ще вляза във теб след това...*

*Ще се слоят душите ни нежни,
както Млечният път се е слял,
както сливат се тъмните бездни
във всемирна и дива печал,
и селцето със къщите смътни,
и тополите дето трептят...
Непременно ще бъдем безсмъртни.
Само ти ме обичай до смърт...*

** * **

*Чисти духове, — ний се носим нагоре,
в необятния нощен простор,
а отдолу земята се бори
да ни върне във своя затвор,
да ни хвърли във ниските храсти,*

*да ни смачка под своята власт,
и духът ни разбила на части
във пръстта да ликува над нас...*

*Чисти духове, — ний сме шепот и пара,
капки дъжд върху стихнала жар.
Все по-нежно нощта се разтваря
и прибира ни в космоса стар,
все по-малка върти се земята,
все по-дребен е плътския свят...
И навярно е в туй свободата, —
да не връщаш духът си назад...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.